

ՔՐԻՍՏՈՍ ԾՆԱԻ ԵՒ ՅԱՅՏՆԵՑԱԻ

Աստուածային օրհնաբեր շնորհքներով օծտուած Փրկչին Յայտնութիւնը, կրկին անգամ առիթ կ'ընծայէ բոլորիս, որպէս զի, Ամանորի եւ Սուրբ Ծննդեան տօները, նշելի անկիւնադարձ մ'ըլլան իւրաքանչիւրիս կեանքին մէջ, վերագտնելու մեզմէ հեռացած Աւետարեւր նշմարտութիւնները եւ ուղղելու մեր տօգունած հայեացքները:

Ի գուր չէ որ, Փրկչի Յայտնութենէն ի վեր, աշխարհքը նոր համակարգի մը ենթարկուած, նոր դիմագիծ մը որդեգրեց, եւ նոր կեանքի մը ամուր հիմքերը դրաւ:

Եթէ կրօնական նոր վարդապետութեան մը եւ նոր Հաւատքի մը ծնունդ տուող փրկչական առաքելութիւնը չունենար Բանին մարմնանալը, վստահաբար ամենահմայիչը պիտի հանդիսանար գեղեցկագոյն պատմութիւններու:

Ի՞նչ հոգեգրաւ նշմարտութիւն մըն է արդարեւ, Յիսուս մանկան մարդեղական ծնունդը:

Ծնունդ մը խոնարհ, աստղազարդ ու ցուրտ գիշերին, քարանձաւի մը կրծքին:

Ո՞վ կրնար երեւակայել, թէ, նոյնիմէն Աստուածն էր որ կը հանէր աշխարհ գալ, ամայութեան ծոցը լիուած, աննշմար մէկ քարայրի մը մէջ, անաղարտ կոյսի մը արգանդէն, ազատագրելու իր նմանները մեղքի ճիւղերէն:

Ո՞վ կրնար երեւակայել թէ, ընդհանուր անտարբերութեան մէջ ընկղմած մարդկութիւնը, Աստուծոյ գութովն պիտի պարգեւատրուէր եւ անհիւրընկալ քաղմութեան՝ Սիրոյ պատգամախօս մը պիտի յայտնուէր եւ

թէ պանդուխտ մանուկը, խաչափայտին զոհը պիտի ըլլար յանուն մարդու փրկութեան:

Հակասական հարց մըն էր որ կը ծնէր Մանկան լիախորհուրդ ծնունդով:

Եթէ փրկագործութիւնը իր լրումին պիտի յանգէր, ապա, անհրաժեշտ էր նաեւ լրումը մարգարէութեան, որ կը նախատեսէին անմահ Աստուծոյն խաչելութեամբ ընդգրկելիք մահը:

Ի՞նչպէս կարելի էր ըմբռնել, թէ Տէրը կու գար մեռնելու՝ մահը յաղթահարելու համար: Հոս է որ կը կեդրոնանայ եւ լիարժէք կ'իմաստաւորուի սպասուած մեծիական առաքելութիւնը:

Պէտք էր ոտնակոխել մահը, յաւերժացնելու համար մարդուն յաւիտենականութեան պատկանելիութիւնը:

Ո՞վ պիտի կրնար փշրել կապանքները մահուան, միանգամ ընդ միշտ ազատագրելով մարդը, եթէ ոչ նոյնիմէն Աստուած՝ արարիչը երկնի եւ երկրի:

Այսպէս էր որ կը սկսէր Տիրոջ դառնահամ առաքելութեան երկրաւոր կեանքը, որ հետզհետէ անջատուելով առօրեայի լուծէն, պիտի նուիրուէր անդեմականին արժանանալու պայմաններու փարոզութեան:

Ի՞նչ էր անհունութիւնը Արարչական Հայրութեան, որ ի տես իր արարածին մոլորումին որպէս փրկագիծ յանձն առաւ մարմնանալ:

Երկար, շատ երկար ժամանակներէ ի վեր, Սրբազան Հայրերը Սուրբ եկեղեցւոյ, փորձեցին թափանցել Աստուածային խորհուրդին, եւ որպէս պատասխան Սէ՛ր գտան միայն, որ դարեր շարունակ, հմայող հէփաթ մ'ի՞նչպէս, ժամանակներու ժանիքներէն ձեռքազատուած,

անընդհատ կ'ողողէ մտքերն ու հոգիները համայն մարդկութեան:

Ի՞նչ է, անհասանելի գաղտնիքը այս Մեծ եւ Սուրբ խորհուրդին, որ տարին, պահ մը, խոկումներու կը մղէ եւ կը ստիպէ անխտրաբար փոքրին, մեծին, մէկդի դնել ամենօրեայ պատմութեանն դատապարտելի բարեբերուն, եւ նոր բացուող բուրումնաւէտ շուշանի մը պէս, լուսաւորուած մարմնացեալին շնորհալի բարութեամբ, կը սփռեն լուսազոյնն ու ամենաբարին մարդկային զգացումներուն:

Այսպէս ահա, կը շարունակուի փրկչի ծնունդով հաստատուած առաքելութիւնը, մարդը՝ մարդով բարձրացնելու կատարեալին:

Ի՞նչ է կառոյցը քրիստոնէական հին օրերու աւանդութեանց, որ անհատում, դարեր շարունակ, խաղաղութիւն եւ Սէր կը ծորէ: Զէ՞ որ Ամանորը գալիք տարուան յատկանշէն է եւ իրրեւ այդ ակնկալուած նոր աղբիւրը բարութեանց:

Ի՞նչ է զօրութիւնը հեռաւոր անցեալի այդ օրհնեալ օրուան, որ միշտ նորագգեստ, յամառօրէն կու գայ քախելու, դռները մարդոց սրտերուն, ներմուծելու հաճ Աւետումը փրկութեան:

Անտարակոյս, երկհազարամեայ

խորհուրդ մըն է Աստուածային, որ կը շրջի անժամանակ ֆաօսին մէջ համատարած, իրրեւ ծառայ, իրրեւ հովիւ, իրրեւ փարոս, իրրեւ փրկիչ փառքովն ամբողջ:

Ուխտ մըն է նոր հին օրերէն, որ կը կնքուի ամէն տարի ամանորին, եւ ինքը Աստուած, դարձեալ կու գայ հանդիպելու իր ստեղծած արարածին:

Պահանջատէրն է ան՝ տրուած առատ պարգեւներուն:

Ամանորը, պահն է կարծես հաշուեյարդարի, յանկերգ դարձած, կրկնումովը անցեալ տասներկու ամիսներու եւ զարկը մղիչ գալիք յաջորդ երկվեցեակին:

Ահա թէ ինչո՞ւ դարերէ ի վեր, Սուրբ Ծննդեան տարեդարձին, պահանջէ ծնած պարտադրական ժամադրութիւն մ'է դարձած, որ մարդը զգաստ վերադառնայ իր սկզբի աստուածաման պատկերին:

Ահա այսպէս, անհասանելի խորհուրդի գեղեցկութեամբ հոգեգրաւ, մարդիքը բոլոր, հաւատացեալ թէ անհաւատ, գաղտնի ոյժէ մը մղուած, խրախնանքի սեղանները աղօթքներով համեմուած, կը բարձրաձայնեն՝

Քրիստոս Ծնաւ եւ Յայտնեցաւ, Զեզի, Մեզի Մեծ Աւետիս:

ԶԱՐԵՀ ԹՕՓԱԼԵԱՆ

ՇՆՈՐՀԱՒՈՐԱՆՔ

Նոր Տարուան եւ Սուրբ Ծննդեան տօներուն առիթով, շնորհաւորանքի գիրքեր եւ հեռագրեր առաքուեցան Հոգեւոր ու Կառավարական պետերուն եւ Առաջնորդներուն, որոնց շնորհաւորագիրքը ստացած է Պատրիարք Սրբազան Հայրը.-

- Ամենայն Հայոց Հայրապետ, Նորին Ս. Օծութիւն Տ. Տ. Գարեգին Բ. Կաթողիկոսէն.

- Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Վեհափառ Հայրապետ, Ն. Ս. Օ. Տ. Տ. Արամ Ա. Կաթողիկոսէն.

- Կ. Պոլսոյ Հայոց Ամեն. Պատրիարք Տ. Մեսրոպ Արք. Մութաֆեանէն.

- Մոսկուայի եւ Ռուսիոյ Օրթոտոքս եկեղեցւոյ Ամեն. Տ. Ալէքսէյ Բ. Սրբազան Պատրիարքէն.

- Լիզպոնի Գալուստ Կիւպէնկեան Հիմնարկութեան Նախագահ Տիար Մարքին Եսայեանի.

- Թեմակալ Առաջնորդներէն, Պետական եւ Ազգային Հաստատութեանց ղեկավարներէն: